

[Sigsgaard.]

ning. Det skal ikke lægges det til last, men skidt er det, og skidt går det.

Når debatten imidlertid ikke i højere grad kommer til at dreje sig så meget om sådanne væsentlige ting, synes jeg, at regeringen har sin meget store del af ansvaret, den har hovedansvaret for det. Regeringen har nemlig besluttet at lægge røgslør over sagen om kildeskattehuset. Regeringen bestemmer, at regeringens medlemmer ikke har gjort noget galt. Det er ellers ikke almindeligt, at folk, der formodes at have begået forseelser, selv kan bestemme, om de er skyldige eller ikke skyldige. Det er det, regeringen gør, men det er urimeligt, at den bare kan sidde og erklære sig selv uskyldig, og så er den ikke længere. En eller anden uafhængig instans burde tage sig af den sag.

I rapporten står der på side 138, at regeringen har beordret dommeren til at lade være med at drage juridiske konklusioner. Regeringen har altså sagt til dommeren: „Du kan skrive alt det ned, der er sket, men ikke et ord om, hvorvidt du mener, at nogen af os eller vore embedsmænd har gjort noget forkert.“ Man kan gætte på, hvorfor regeringen har været så bange for at få draget konklusioner. Man kan også spørge den; det har andre gjort, det vil jeg også gøre, og jeg vil bede om svar på det her i dag.

Om to hovedspørgsmål: statens eventuelle binding over for Rasmussen & Schiøtz og boligministerens eventuelle pligtforsømmelse, vil jeg gerne sige følgende: hvis staten ved den endelige accept af 28. juni var juridisk bundet over for Rasmussen & Schiøtz, må den juridiske konklusion blive, at boligministeren har begået grove fejl. Dels har han holdt finansudvalget for nar, vil jeg sige, ved at foregøgle udvalgets medlemmer, at de havde en valgmulighed, dels har han udsat staten for et omfattende erstatningskrav ved at bestemme, at firmaet skulle fortsætte sit arbejde, skønt firmaets mulige erstatningskrav derved ville vokse hver eneste dag; herom henviser jeg til side 153. Hvis det forholder sig sådan, bør man vel overveje at anvende ministeransvarlighedslovens §§. 4 og 5.

Efter vores mening kan der ikke være rimelig tvivl om, at staten har været bundet. Når boligministeriet først accepterer den 27. juni og tager forbehold om bevillings-

myndighedernes godkendelse også med hensyn til lejeaftalens indgåelse foruden med hensyn til forudbetalingen, men dagen efter, da firmaet gør vrøvl, accepterer endeligt og nu kun tager forbehold med hensyn til forudbetalingen — når der ikke er noget forbehold om andet, heller ikke om bevillingsmyndighedernes godkendelse — så betyder det altså, at staten er bundet.

Det er ulykkeligt, at regeringen har overladt de spørgsmål til det politiske spilfægteri. Det er ulykkeligt, at den har forhindret dommeren i at drage de juridiske konklusioner af undersøgelsen. Derfor er det nødvendigt, at tinget beslutter, at disse juridiske konklusioner skal drages, og derfor er det godt, at hr. Lysholt Hansen har stillet sit dagsordensforslag. Var det ikke sket, måtte andre have gjort det. Jeg går ud fra, at når det i dagsordensforslaget hedder, at der skal foretages vurderinger — med et lidt vagt udtryk — betyder det bl.a., at der skal drages de juridiske konklusioner, som jeg lige har omtalt, og det beder jeg om at få bekræftet af hr. Lysholt Hansen.

Jeg vil advare tingets flertal mod at være med til at lægge røgslør over det, der er sket, ved at forhindre, at disse juridiske konklusioner drages. Derved pådrager folketinget sig et medansvar for den fremgangsmåde, som er fulgt, og som er yderst kritisk. Jeg kan altså anbefale at stemme for dagsordensforslaget. Men det er ikke nok. Det må også forhindres, at kildeskatteaffæren kan gentages, og derfor må der iværksættes en central lokaleplanlægning i overensstemmelse med den fysiske planlægning i øvrigt. Derfor må der reserveres arealer til fremtidige offentlige formål, og derfor må der sættes stop for de tilfældige udsalg af jord i offentlig eje, der nu foregår. Hvis sådanne spørgsmål kan tages op i forbindelse med SF's dagsordensforslag, er også dette forslag af værdi.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Jeg er stadig, også efter debatten her, af den opfattelse, som jeg gav udtryk for i mit svar i formiddags, at de to forespørgsler har en noget forskellig karakter, og jeg vil derfor også bestræbe mig på at skille min besvarelse af indlæggene efter de to forespørgsleers forskellige karakter.

Hr. K. Axel Nielsen sagde, at det er bolig-